

spøiede de forskjellige enkelte Love, har det ikke været saaledes, saa at det Samme i saa Henseende ikke opnaaes ved at optage en Paragraph i Finantsloven, som tidligere var opnaaet der- ved, at en Bevillingsparagraph tilspøiedes enhver enkelt Lov. Under de Forhandlinger, der dengang førtes fra den daværende Indenrigs- ministers, den nuværende Kultusministers Side, erklærede han, at han vilde bestræbe sig for, forsaavidt Sagen ikke maatte kunne ordnes paa anden Maade, til næste Gang i een Paragraph at anføre de Summer, hvorom der kunde blive Tale ved enhver af de enkelte Love, saaledes at denne Paragraph saa nær som mulig kom til at angive de Summer, hvorom der var Spørgsmaal ved enhver af de i Sessionen forhandlede Love. Naar Summerne tilspøiedes, forekommer det mig, at denne Form fremdeles kunde beholdes, men uden det kan det ganske vist ikke gaae. Naar de derimod kunde føies til, naar man fra vedkommende Ministers Side, som har forelagt disse Love, og som jo under Forhandlingerne maa følge med, for at see, hvilke Forandringer i Udtællingen de Foran- dringer maatte medføre, som Rigsdagen har gjort, ved Slutningen kunde faae Alt samlet, naar der bliver Tale om denne Paragraph, og den omtrentlige Sum angiven, der vil blive en Følge af de enkelte Love, troer jeg, at den Fordring opfyldes, som Folkethinget altid har stillet, at en Lov i og for sig ikke giver nogen Bevilling til Udbetaling, men at Bevillingen skal søges igjennem Finantsloven.

Indenrigsministeren: „Hans Excel- lence“ Indenrigsministeren kan ikke Andet end udtrykke sin høieste Forundring over, at den ærede sidste Taler (S. A. Hansen) har fundet det nødvendigt at foreholde ham, hvad han ved at underskrive et Actstykke tidligere har ved- kjendt sig, thi „Hans Excellence“ vedkjender sig det ogsaa idag. Jeg har ikke bestridt en saa- dan Paragraph som den, hvorom der var Tale, men jeg har tværtimod, ved at forelægge Finantsloven, selv givet Anledning til, at denne Form kunde stee Fyldest, og først da den ærede Ordfører for Udvalget antydede — jeg har maastee misforstaaet ham — og i alt Fald da den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts

2den Valgkreds (Tscherning) — hvis jeg ikke ogsaa har misforstaaet ham — ligefrem udtalte, at de her omhandlede Poster maae gaae ud, inden Finantsloven gaaer herfra, dersom de forskjellige Lovforslag, hvortil disse Poster knytte sig, ikke inden den Tid vare blevne til Love, har jeg udtalt, at i saa Tilfælde var dette Forsøg paa i den skarpeste Form at slaae fast, at en Bevilling paa selve Finantsloven, altsaa som Udtællingslov, var den rette Udbetalings- hjemmel, mislykket, idet Enhver vilde kunne sige sig selv, at det paa alle Rigsdage og i alle lignende Tilfælde vilde være en høist mærk- værdig Undtagelse, dersom alle saadanne Lov- forslag havde faaet endelig Lovskraft, inden Finantsloven kom til tredie Behandling her i Thinget. Hvis altsaa dette Forsøg paa at indpødekomme Folkethingets Ønsker ikke skulde have anden Frugt, end at disse Poster kun stode paa Finantsloven fra den Dag af, den blev forelagt her som Udkast og til den Dag, den gik herfra, efterat være vedtaget tredie Gang, er det et mislykket Forsøg. — Min Mening var, idet jeg forelagde et Finantslov- forslag, hvori disse Poster stode opførte, den, at man vilde finde denne Form aldeles fyl- destgjørende og at Posterne skulde blive staaende paa Finantsloven, selv i det Tilfælde, som hyppigst vil indtræffe, at de paagjældende Lovfor- slag ikke vare blevne Love inden Finantslovens Vedtagelse til tredie Behandling her i Thinget, men at det vilde fremgaae, ikke af en Erklæ- ring fra den til en vis Tid fungerende In- denrigsminister, men af selve Finantslovens Context, at Udtællingsordre kun var givet be- tingelsesviis, og at den ingen Retsskyldig- hed vilde faae, medmindre det Lovforslag, hvortil Udgiftsposten støttede sig, erholdt Lovskraft, med andre Ord, at Bevillingen var opført eventualiter, under Forudsætning af, at den eller de Love, som omhandlede disse finantfielle Poster, vandt kongelig Sanction — hvilket udtrykt paa en anden Maade vil sige, at den Bevilling, der er givet betingelsesviis, i og for sig ikke indeholder nogen Hemmel for Udtæl- lingen, men falder bort, hvis Betingelsen ikke indtræder. Hvis man nu ikke vil gaae ind paa en, paa saadan Maade formuleret, betin- gelsesviis Bevilling, er dette Forsøg, som